

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og pasloven. (Kommunernes varetagelse af visse opgaver på kørekort- og pasområdet som led i kommunalreformen).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er en af grundholdningerne i kommunalreformen, at det skal være lettere for borgerne at få den service, som de har krav på, og derfor er udgangspunktet, at man kan få alle former for service på kommunekontorerne.

Ud fra det synspunkt har justitsministeren så foreslået, at dette også skal gælde det, der tidligere har været politiets opgave: at modtage ansøgninger om pas og kørekort. Nu kan man altså komme med sit ansøgningskema og sine billeder og indgive en ansøgning på kommunekontoret, og det er også der, man skal betale.

Det forslag kan Venstre tilslutte sig. Vi håber, at det bliver lettere for borgerne.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Der er et par enkelte korte bemærkninger. Var det hr. Frode Sørensen, der var først? Værsgo.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Nu har vi jo fredag eftermiddag, så vi kan lige så godt gøre det kort.

Til Venstres ordførers lidt korte indlæg vil jeg gerne spørge: Det skal være lettere for borgerne, det kan vi alle sammen være enige om. Men er det ikke sådan nu, vil jeg spørge Venstres ordfører, at der bliver to indgange? Bliver det ikke både sådan, at borgerne enten skal gå på rådhuset, i borgerservicebutikken eller til politiet? Sådan læser jeg forslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis det var sådan, var det udtryk for valgfrihed. Jeg er sådan set altid tilhænger af valgfrihed. Nu ved vi, at der kommer en politireform om nok ikke så lang tid, hvor det ser ud til, at der bliver færre politikredse. Sådan som jeg har

forstået forslaget, er det meningen, at man skal indlevere ansøgningen på kommunekontoret, men det kan jeg bede justitsministeren bekræfte eller afkræfte på et tidspunkt. Jeg har forstået forslaget sådan, at det nu er på kommunekontoret, man indleverer ansøgning om pas og kørekort.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Er der så en kort bemærkning mere fra hr. Poul Henrik Hedeboe? Nej. Så slap ordføreren. Tak.

Så er det næste ordfører, hr. Frode Sørensen.

Kl. 14.20

Frode Sørensen (S):

Jeg tror, jeg vil klare det herfra så.

Grundlæggende kan det da måske være en udmærket idé at lægge det, vi kan kalde decide-rede ikkepolitimæssige opgaver som ansøgninger om kørekort og pas, uden for politiets regi. Vigtige officielle dokumenter bliver jo ikke mindre vigtige eller gyldige af at være udstedt af den lokale kommunalbestyrelse. Men der er vel imidlertid ingen grund til at antage, at den administrative flytning af myndighedsområderne nødvendigvis skal kobles sammen med forslaget til ændring af den kommunale struktur, og det var egentlig også det, jeg forstod, Venstres ordfører sagde: at det egentlig ikke var nødvendigt at fremlægge det her og nu.

Men i og for sig kunne man vel sagtens have forestillet sig, at det her forslag var kommet frem, uden at vi havde haft ændringen af den kommunale struktur. I Socialdemokratiet vil vi naturligvis se på forslaget fra den vinkel og se på, hvad det indebærer.

Allerførst vil det selvfølgelig være fornuftigt at få afklaret, om ministeren mener det alvorligt med forslaget, for det spørgsmål melder sig – når jeg ser på det – hvor ministeren bruger ordet »kan«: man *kan* gøre det her. Det er altså ikke noget med, at justitsministeren skal, men justitsministeren kan henlægge opgaverne efter eget for-godtbefindende.

Det må så betyde, at i stedet for et enstrengt system som det nuværende bliver der åbnet to døre til kørekortskontoret og paskontoret, en på rådhuset eller måske i borgerservicebutikken og en på politistationen. Det må da, skulle jeg mene, alt andet lige blive endnu mere bureaukratisk end det, vi kender i dag, og det må vel alt andet lige også betyde en dyrere løsning, idet man skal have personalet til at klare de samme ting to forskellige steder.

Så man kunne måske bedre have forstået det, hvis man havde sagt, at vi nu decentraliserer opgaverne, men det siger forslaget intet om. Tværtimod lukker forslaget op for et øget ressourceforbrug, idet, som man skriver i lovforslaget:

»Forslaget indebærer, at justitsministeren kan henlægge opgaver til kørekort- og pasområdet, der har karakter af administrativ borgerbetjening, herunder i et vist ... omfang afgørelseskompetence, til kommunalbestyrelserne.«

Det vil altså sige, at i hvert enkelt tilfælde så skal den kommunale medarbejder i borgerservicebutikken vurdere: Er det her noget, jeg kan klare, eller er det noget, jeg skal henvise til politiet? Virker det ikke kompliceret? vil jeg spørge ministeren.

Borgerne skal altså, hvis ministeren har besluttet sig, i første omgang enten gå til en kommune eller gå ind på rådhuset eller i borgerservicebutikken for at få det der kørekort, men altså kun i de situationer, hvor ministeren har besluttet sig for det. Det kan være i 2 kommuner ud af de 99, det kan være i 97 kommuner ud af de 99, det kan være i dem alle sammen.

Sandsynligvis vil der nok være et rådhus i hver af de kommuner, men vi opererer overalt med de såkaldte borgerservicebutikker, og der har vi på nuværende tidspunkt, så vidt jeg kan se, overhovedet intet overblik over, hvor mange borgerservicebutikker der bliver, og derfor må jeg også sige, at forslaget med hensyn til økonomien heller ikke er særlig godt belyst.

Jeg har selvfølgelig konstateret, at økonomien går meget snildt op op, 23 mio. kr. ud af den ene lomme og ned i den anden lomme, altså fra staten til kommunerne. Egentlig synes vi i Socialdemokratiet, at det mest hensigtsmæssige ville være at finde en model, som tilgodeser borgernes ønsker om nærhed i forbindelse med opgavens løsning, men jeg er altså meget, meget tvivlende over for, om det sker i denne sag.

Det fremgår altså heller ikke af forslaget, om der er taget højde for ekstra udgifter til uddannelsen af de kommunalt ansatte, som skal løse de her opgaver. Jeg går ud fra, at den kvalitet, der er i kommunernes behandling af det her, skal være mindst lige så høj som den, man for øjeblikket har hos politiet.

Jeg har tidligere forstået på statsministeren, at når man nu fremlægger de her ting til en åben debat i Folketinget, vil man være indstillet på at

gå ind i den debat, og det vil selvfølgelig være meget afhængigt af regeringens vilje til og imødekommethed over for at drøfte de her ting med os i Socialdemokratiet, om vi til sin tid kan støtte det her.

Foreløbig ser jeg frem til, at vi under udvalgsarbejdet grundigt også får gennemgået de indvendinger og de kommentarer, som fremgår af høringssvarene, for de rejser nemlig temmelig mange spørgsmål. De nævner det bureaukrati, som jeg har været inde på, noget om to indgange i stedet for en, og så den samlede økonomi, for blot at nævne et par af de forhold, som jeg mener vi nødvendigvis må tage op, når vi skal til at diskutere det her i udvalget.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ordføreren byggede hele sin kritik op på, at der nu ville være to indgange ved ansøgninger, nemlig politiet og kommunen. Hvis det nu er forkert, er kritikken så den samme? Hvis nu reglerne betyder, at man altid indgiver ansøgning hos kommunerne, er kritikken så den samme? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Jeg går ud fra, at hr. Frode Sørensen uanset ordlyden i Politiforbundets høringssvar er opmærksom på, at det ikke er politifolk, der sidder med det. Det er kontorfolk med samme uddannelse, der sidder på politikontorerne, som sidder i kommunerne.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Lad mig tage det sidste først. Det er jeg helt enig i. Det har jeg fremført i andre sammenhænge, nemlig at hvis man møder en politibetjent i hvert fald på politistationen i Sønderborg, når man skal have sit pas, så er det helt tilfældigt. Så det er fuldstændig korrekt.

Med hensyn til det andet kan det være meget rigtigt, at man henvender sig i borgerservicebutikken. Men i henhold til lovforslaget er det kun administrativt enkle ting, man kan udføre der, og hvis der nu er lidt komplikationer omkring et pas, det kunne måske være en udlænding, der skulle have et pas eller et kørekort i Danmark, skal det ikke være i borgerservicebutikken, så skal det være hos politiet. Og det er stadig væk politiet, der har det administrative ansvar for disse opgaver.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Jeg har modsat hr. Frode Sørensen ikke de store betænkeligheder med det her lovforslag. Nu kan man altid gøre tingene komplicerede, hvis det er det, man som udgangspunkt vil. Som jeg ser forslaget, det håber jeg selvfølgelig at justitsministeren lidt senere kan bekræfte er korrekt, så er det med den her ændring af færdselsloven og pasloven hensigten at lade kommunerne varetage bl.a. opgaven omkring indlevering af billede og ansøgning. Forslaget er helt i overensstemmelse med Dansk Folkepartis ønske om bedre borgerbetjening og lettere adgang for borgerne til service.

Der bliver med forslaget mulighed for, at borgerne som sagt kan indlevere billede og ansøgning i forbindelse med ansøgning om pas og kørekort, ligesom det også er hensigten i forslaget, at betalingen kan foregå i kommunalt regi. Kommunalbestyrelsen bemyndiges til at forestå den ekspeditions-mæssige del af behandlingen af ansøgninger, hvorimod den egentlige sagsbehandling, og det var hr. Frode Sørensen også lidt inde på, herunder mere indgående vurderinger og skøn af sager, som forudsætter adgang til oplysninger fra Kriminalregisteret, selvfølgelig fortsat skal varetages af politiet.

Endvidere ligger der også i lovforslaget en bemyndigelse til justitsministeren til fastsættelse af regler om adgangen til at påklage disse afgørelser truffet af kommunalbestyrelser og politi.

Dansk Folkeparti er som sagt positive over for lovforslaget, og som led i brugercentrenes funktion og ønske om én indgang for borgerne til den offentlige service er det fornuftigt at henlægge pas- og kørekortansøgninger i kommunalt regi. Lovforslaget er også en del af forliget om kommunalreformen, og vi vil naturligvis gå konstruktivt ind i det videre udvalgsarbejde.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Først hr. Poul Henrik Hedeboe og derefter hr. Frode Sørensen.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil spørge, om hr. Kim Christiansen er opmærksom på, at cirka en tredjedel af de sager,

som vil blive indleveret til kommunerne, skal behandles videre i politiet, og at vi på den måde får en dobbelt sagsgang. Den her dobbelte sagsgang vil formentlig blive dyrere, for det giver mere administration. Hvordan forholder hr. Kim Christensen sig til det?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg er opmærksom på, at cirka en tredjedel af ansøgningerne kræver en nærmere undersøgelse via Kriminalregisteret. Det er således, at der også står i lovforslaget, at selve produktionen af pas og kørekort fortsat skal ligge hos politiet. Det, som jeg ser i det her, er, at i stedet for, at selve indleveringen af ansøgningen foregår til en landbetjent, som alligevel ikke er der, eller foregår på et politikontor, som for det meste har lukket, så kan man nu bruge den udvidede åbningstid, som jeg håber også bliver en del af det her i kommunerne, til at få indleveret sin ansøgning, og det er sådan set kommunen, der foretager den videre sagsbehandling. Hvorvidt nogle af dem så skal undersøges nærmere, kommer egentlig ikke borgeren ved.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Nej, jeg er enig i, at det ikke kommer borgeren ved. Men jeg spurgte også om økonomien i det, for det kunne godt komme økonomien ved.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Det kunne godt komme økonomien ved, men jeg ser det som en besparelse, i hvert fald inden for politiet, at man flytter disse dagsværk ud i kommunerne. Jeg kan ikke se, at der skulle være en fordyrelse i det. Det er et spørgsmål om at flytte nogle ressourcer fra politiet til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg vil gerne høre, hvor i lovforslaget Dansk Folkepartis ordfører læser, at kommunerne får de her opgaver.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Til hr. Frode Sørensen: Det læser jeg ikke nogen steder, men jeg tolker lovforslaget på den måde.

Som jeg også sagde i min ordførertale, håber jeg, at justitsministeren kan bekræfte mig i den opfattelse. Men det må vi jo så have præciseret nærmere under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Vil det sige, at Dansk Folkepartis ordfører vil være indstillet på at støtte f.eks. et ændringsforslag om, at justitsministeren skal lægge de her ting ud i kommunerne?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil ikke stå og love hr. Frode Sørensen støtte til noget som helst heroppe fra Folketingets tællerstol, men blot henholde mig til, at vi vil gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet, og så må vi tage debatten der.

Formanden:

Der er vist ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Tak til hr. Kim Christiansen. Og så er den næste ordfører hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Forslaget er en udløber af kommunalreformen.

I dag er det sådan, at man skal henvende sig til politiet, hvis man ønsker et kørekort eller et pas. Fremover bliver det sådan, at man skal henvende sig til kommunen, hvis man ønsker at ansøge om kørekort og pas. Kommunerne skal således også på dette område varetage de direkte borgerrettede opgaver og bliver dermed for borgerne hovedindgangen til den offentlige sektor.

Men jeg kan forstå af forslaget, at det fortsat vil være politiet, der står for den egentlige produktion af pas og kørekort, og det vil også være således, at det er politiet, der træffer afgørelse i de mere komplicerede sager, og at kommunerne altså kun skal tage sig af de mest simple ekspeditionssager, og det kan vi støtte fra konservativ side.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Og så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

I Det Radikale Venstre ser vi positivt på, at borgerne fremover kan søge om pas og kørekort ved kommunen. Vi har tidligere været ude med lignende ønsker, således at politiet også bedre

kan koncentrere sig om de egentlige politiopgaver.

Men hvis det er, sådan som hr. Frode Sørensen nævnte det, at der er brug for at præcisere, at det fremover skal være kommunerne og ikke bare en bemyndigelse fra Justitsministeriet, så er Det Radikale Venstre selvfølgelig også indstillet på at støtte et forslag fra Socialdemokratiet angående det spørgsmål.

Vi noterer med glæde, at forslaget er blevet strammet op efter høringssvar fra Datatilsynet, således at sagsbehandleren ikke får begrundelserne for politiets afgørelser, men alene afgørelsen. Det er en retssikkerhedsmæssig forbedring, som Det Radikale Venstre er glad for. Netop med hensyn til retssikkerheden er det vores opfattelse, at regeringen til tider trænger til at blive holdt i en kort og stram snor.

Vi er altså generelt positive over for forslaget, men vi har også bemærket, at der er en del høringssvar, der udtrykker bekymring for øget bureaukrati og serviceforringelser, så vi vil godt også i udvalget følge op på, om økonomien i forslaget holder. Overordnet set er det en positiv tilgang til arbejdet.

Formanden:

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Og så er det hr. Poul Henrik Hedeboe.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg skal sige, at SF absolut er tilhænger af, at ting forenkles. Vi er absolut tilhængere af, at opgaver, som med rimelighed kan flyttes fra politiet over til kommunerne, bliver det, så vi får den her gode indgang for borgeren. Det er vi helt med på.

Når vi kigger på det område, har vi faktisk nogle betænkeligheder, for der er i virkeligheden en dobbelt sagsgang. Ca. 30 pct. af de sager, som indleveres til kommunen, skal tilbage og behandles af politiet, og det giver nogle problemer. Det giver en lidt besværligere sagsgang og formentlig mere bureaukrati.

En af de ting i det her forslag, som man skal undersøge, er, om der er mere bureaukrati i det. Hvis der er mere bureaukrati i det, som jeg tror der er, er der også flere omkostninger i det.

Kl. 14.35

Når vi skal prøve at flytte de her ting, kunne man også benytte anledningen til at se på hele området. Der er opgaver, som er politimæssige, men som sagtens kunne være kommunale, og som kunne være lagt derud.

Det her må være anledningen til at kigge det igennem. Er der nogle andre steder, hvor vi med rimelighed kunne følge hensigten om at forenkle borgerens indgang? Jeg tror bare ikke, at det skal være disse områder. Der er lidt dobbeltbureaukrati, og i sidste ende er der også en sikkerhedsrisiko ved overflytning.

Datatilsynet har været inde, og man har fulgt nogle anbefalinger for at lave det mere sikkert, men stadig væk kunne man godt forestille sig, at en sag, der blev færdigbehandlet i kommunalt regi, var uproblematisk, mens den måske viste sig at være problematisk, hvis den var blevet behandlet hos politiet. Den der overførsel giver altså nogle usikkerheder, som det ikke er værd at leve med her.

Jeg tror, vi skal finde nogle andre områder, hvor vi kan overføre denne kompetence. Så vi er imod det, som det ligger her.

Formanden:

Tak til hr. Poul Henrik Hedeboe. Og så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Det er jo svært at have noget imod et forslag, hvor der står, at man gør tingene nemmere for borgerne. Det vil de fleste nok gerne være med til. Men som andre har været inde på, er der nogle usikkerheder med hensyn til, hvor meget nemmere det egentlig bliver for borgerne.

Bliver der i virkeligheden mere bureaukrati, fordi mange af sagerne alligevel skal sendes tilbage til politiet? Det er noget af det, vi ser frem til at se nogle af svarene på fra Justitsministeriet, også under udvalgsarbejdet.

Jeg går ud fra, at noget af det, der er baggrunden for, at man fra regeringens side har valgt ikke at lave et lovforslag om, at man nu lægger tingene ud, men alene om, at man nu giver ministeren bemyndigelse til at kunne lægge tingene ud, er, at man gerne vil have de her ting afklaret, før man tør lægge dem ud. Det synes jeg sådan set vidner om, at man ikke er helt sikker på, hvordan det præcis skal foregå, og på, om man nu har foretaget alle de overvejelser, som man bør gøre.

I forhold til spørgsmålet om datasikkerhed synes jeg selvfølgelig, det er positivt, at man har lyttet så meget til Datatilsynet, at man siger, at kommunerne ikke får kendskab til begrundelsen for, hvorfor en borger eventuelt er registreret som, at vedkommende ikke umiddelbart skal have pas eller kørekort, men at kommunen bare

får at vide, at politiet afslår at give pas eller kørekort.

Det, som jeg er lidt nervøs for, er hele ideen om de her borgerservicecentre, hvor folk skal henvende sig:

Man står i køen til kvikskranken eller kvikskrankepaverne med fru Anne Baastrups ord sammen med dem, der skal ansøge om tilladelse til carport, og dem, der har et hjerneskadet barn, og dem, der skal have ændret i forskudsopgørelsen og de der hundrede sytten andre ting, vi alle sammen skal kunne få løst nede ved kvikskranken, og skal have sit nye kørekort eller pas. Så siger sagsbehandleren: Det skal jeg nok finde ud af, og begynder at taste ind. Derefter siger vedkommende: Der er en anmærkning, så det kan jeg ikke give, vi må lige have det over til politiet for at se, om du muligvis er efterlyst, eller hvad det nu ellers kunne være.

Det er ikke så sjovt, når man står der i køen nede ved kvikskranken. Jeg tror næsten, at det vil være endnu værre, end hvis man står nede i supermarkedet og ens dankort er overtrukket eller man ikke har fået pengene med, eller hvad det nu kan være.

Så jeg synes, man lige skal overveje, hvordan de her ekspeditioner egentlig skal foregå nede ved kvikskranken, og så i øvrigt overveje det samme problem, som vi har haft i alle de lovforslag, hvor vi har haft noget, der skulle foregå nede ved kvikskranken: Hvordan forestiller man sig, at de mennesker, som skal sidde der og svare på det hele, skal være uddannet? De skal både kende reglerne for pas og kørekort og årsopgørelser og forskudsopgørelser og handicappede børn og carporte og alle de mange andre ting, man kan være i kontakt med det offentlige om.

Jeg har svært ved at forestille mig dem, der skal kunne det hele, og derfor håber jeg, at vi kan få afklaret noget mere om, hvordan det helt konkret er, man forestiller sig det. Skal man sikre sig, at en af de HK'ere, der i dag sidder hos politiet og varetager de her opgaver, skal flyttes ned og sidde ved kvikskranken, så det er en, der har forstand på det, eller hvordan forestiller man sig helt konkret, at det skal foregå?

Indtil vi har fået afklaret det, kan vi ikke melde ud, om vi støtter det eller ej.

Kl. 14.40

Formanden:

Tak til fru Line Barfod, og så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Førstebehandlingen af lovforslaget i Folketings-salen i dag, hvis væsentligste formål jo er at skabe en lettere adgang for borgere, der søger om nyt pas eller kørekort, ved at kunne gøre det på de nye servicesteder i kommunerne, kvikskranke, synes jeg sådan set har været en lidt mærkelig proces.

Det, jeg har hørt mange ordførere bruge som, jeg vil faktisk kalde det en pseudobegrundelse for ikke at støtte det, er, at man tror, der kommer noget bureaukрати. Man ved det godt nok ikke, men det kan være, at der kommer noget bureaukрати, og hvis der gør det, så blæse være med, at det her er meget, meget enklere for borgerne.

Jeg tror faktisk, der er rigtig mange borgere i det her land, som vil være glade, hvis vi politikere prøver at se virkeligheden med borgernes øjne, når vi lovgiver. Det her er et forslag – det er bl.a. et svar til fru Line Barfod, men sådan set også til mange andre, der har været inde på det – som letter vilkårene for borgerne. Det kan der ligesom ikke herske nogen tvivl om.

Jeg anerkender naturligvis, at når man gennemlæser et lovforslag, kan det måske være vanskeligt at se den virkelighed for sig, men jeg synes måske, at det ville være mere fair, hvis man så lod være med at skyde lovforslaget ned, men sagde: Der er nogle ting, vi er usikre på, men hvis vi kan få det afklaret, så har vi en positiv holdning til det.

Jeg må sige til hr. Frode Sørensen, at jeg synes først og fremmest, det lød, som om Socialdemokraterne er så sure over denne her kommunalreform, at de har sat sig for at lede efter hår i suppen, der kunne gøre, at de kan afvise selv de mest fornuftige lovforslag.

Hvad går lovforslaget så ud på? Lovforslaget går ud på, at den person, der har behov for et nyt pas eller et nyt kørekort, frem for at gå ned på den lokale politistation nu kan gå ned og aflevere en ansøgning hos de kommunale myndigheder. Det går lovforslaget ud på. Alene det giver anledning til, at der er folk, der tror, at man sagsbehandler ved kvikskranken, mens folk står og venter. Sådan ved vi jo det ikke er. Det fremgår meget klart af lovforslaget, at ansøgningen, når den er behandlet af kommunen, bliver videresendt til politiet, der fortsat er den udstedende myndighed.

Så al snak om, at det her skulle give meget mere bureaukрати, er sådan set bare et spørgsmål om, hvem der tager imod ansøgningen. Det er

altså ikke, synes jeg, en særlig saglig begrundelse.

Jeg har naturligvis en interesse i, at Folketinget bakker op om noget, der letter hverdagen for borgerne i Danmark. Jeg har da en interesse i, at politikerne bakker op om det. Derfor håber jeg, at Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten under udvalgsbehandlingen vil stille de her spørgsmål, så det bliver afklaret, at det her for det første letter hverdagen for de mange borgere, der har behov for at få en praktisk opgave løst af det offentlige; for det andet at det her ikke giver særlig meget bureaukрати – det er først og fremmest et spørgsmål om, hvem der tager imod en ansøgning. Og hvad der ellers måtte være af spørgsmål omkring økonomien, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, medvirker vi selvfølgelig meget gerne til at besvare under udvalgsbehandlingen.

Men jeg synes, at de ordførere, der har været heroppe, trods alt må vise en lidt større anerkendelse af, at det her er en lettelse for borgerne, hvis man ser det med borgernes øjne. Der er så andre, der i hørings svarene har udtrykt bekymring om, hvordan det kommer til at virke i praksis, og det kan man godt spørge til. Men jeg synes, det er forkert, at man i den grad forsøger at lægge vægt på, at det er noget meget negativt.

Så har der været en nærmest helt lovteknisk diskussion, som hr. Frode Sørensen satte i gang, om, hvornår man i lovgivningen bruger ordet kan, og hvornår bruger man ordet skal. Og jeg kunne da godt tænke mig at gå tilbage til den tid, hvor hr. Frode Sørensen selv var skatteminister, for at se, hvor mange gange hr. Frode Sørensen i sine bemyndigelser har brugt ordene skal og kan.

Men jeg vil sige, at det er en fuldt ud helt normal lovteknisk skik, at man skriver på denne måde. Man laver nogle bemyndigelser, og dér bruger man den lidt bredere formulering, men ud fra det, at ministeren på et givet tidspunkt selv kan træffe beslutning om, at nu skal det være, og nu skal det være på denne måde.

Det er jo sådan, og hr. Frode Sørensen ved som en dreven parlamentariker jo udmærket godt, at i de tilfælde, hvor en minister måtte gøre noget, også noget forvaltningsmæssigt, som et flertal i Folketinget er uenig i, kan man jo altid bringe sagen ned i salen, resten i et udvalg, og så vil den kloge minister jo lytte til det, som de 90 mandater siger.

Så jeg synes, det vækker næsten helt nostalgiske minder om dengang, hvor Det Konservative Folkeparti og Venstre var i opposition, og hvor der var megen diskussion om bemyndigelseslovgivningen. Men jeg tror nu ikke, det er noget, der vil vække den store uenighed under udvalgsarbejdet. Jeg vil naturligvis besvare de spørgsmål, der måtte være fra Socialdemokratiets side, men den del af det tror jeg ikke kan skille vandene.

Alt i alt vil jeg sige, at hvis man skræller retorikken bort, så har jeg i dag i hvert fald ikke hørt noget fra ordførerne, som skulle begrunde, at det ikke bliver et meget bredt flertal, der står bag denne her lovgivning, og jeg vil selvfølgelig gerne medvirke til, at de spørgsmål, som er blevet rejst her, bliver endeligt afklaret.

Lovforslaget er en lettelse og en forenkling, ikke mindst set med borgernes øjne.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Det kan godt være, at Socialdemokratiet er sur, det er jo heldigvis en masse mennesker. Jeg er det yderst sjældent, og jeg har måske mere en fornemmelse af, at det var ministeren, der var lidt sur. Men jeg synes nu da, at afslutningen på indlægget viste, at humøret er vendt tilbage igen her op mod påske, og det synes jeg er godt.

Med hensyn til den lovtekniske diskussion om kan og skal, så kan jeg ikke andet end sige, at som jeg læser det, så giver ministeren sig en bemyndigelse til at sige: Jeg kan tage de og de kommuner og lægge sagerne ud til nogle andre.

Lad mig så tage et konkret spørgsmål. Ministeren siger, at man har mulighed for at lægge det ud til kommunerne, men har kommunerne også mulighed for at sige pænt nej tak? En gang imellem kan man jo få en gave, som man ikke er helt vild med.

Ministeren siger, at det skal være meget enklere for borgerne. Det har jeg altså svært ved at se.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først vil jeg sige, at det bliver ikke sådan, at man i nogle kommuner kan nægte. Det her bliver en opgaveflytning, og det betyder altså, at det bliver kommunerne, der modtager de ansøgninger fremover. Det var den ene del af det.

Jeg vil så sige til hr. Frode Sørensen, at jeg nu også har svært ved at se, at der er nogen kommuner, der kunne have voldsomt meget imod

det. Jeg tror faktisk, at den tankegang, der ligger bag kommunalreformen, er noget, der vinder utrolig bred opbakning i alle dele af det kommunale bagland, nemlig at der bliver den her enkle indgang til de offentlige myndigheder. Så det betragter jeg altså ikke som noget, jeg tror overhovedet vil give anledning til nogen debat.

Men det bliver sådan fremover, at man indleverer til kommunerne, og jeg tror på, at en meget væsentlig årsag til, at det her bliver enklere for borgerne, er, at der er mange, mange borgere, der har en kommunal kvikskranke, et servicekontor eller andet meget tættere på sig, end tilfældet måske er med en politistation.

Under alle omstændigheder tror jeg, at åbningstiderne bliver langt længere, og man har måske også ofte flere ærinder på rådhuset eller på kommunkontoret. Det kan være, man skal på biblioteket eller alt muligt andet, det kan være, man har flere ting samtidig, og det gør det enklere for borgerne, at de ikke skal køre flere forskellige steder hen. Så der er faktisk flere begrundelser for, hvorfor det her vil blive enklere for borgerne.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Nu forstår jeg på ministeren, at man egentlig lige så godt kunne formulere det sådan, at det bliver lagt ud til kommunerne, og at folk skal gå hen på rådhuset eller i borgerservicebutikkerne, afhængigt af, hvad de har tættest ved.

Forstår jeg ministeren rigtigt, at hvis der nu er en situation, hvor der skal en yderligere behandling til hos politiet, så er det kommunen, der sørger for at sende det videre, at det ikke er borgeren, der så skal tage sin ansøgning og gå på politistationen?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen det er fuldt ud korrekt forstået, for det er sådan, og det gælder sådan set alle ansøgninger, at det stadig væk er politiet, der er myndighed for f.eks. pasudstedelsen. Det betyder altså, at den under alle omstændigheder skal ind til politiet, og at det er politiet, der sørger for, at passet bliver trykt, at alt er i orden osv. Så der ender alle sagerne inde.

Derfor er der ingen grund til den her diskussion om, hvorvidt man ligesom kan få klaret sagen ved kvikskranken. Det er altså ikke sådan, at kommunkontorerne skal til at udstede pas.

Det er noget, der bliver klaret i et helt andet regi, og det er også langt mere rationelt.

Tingene bliver alligevel sendt ind til politiet igen, og politiet er myndigheden, når der skal udstedes et pas, så det er alene et spørgsmål om indlevering af en ansøgning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 14.50

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 30: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Ændringer som følge af kommunalreformen).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Når sådan en kommunalreform skal gennemføres, så kræver det jo et større udlgningsarbejde i samtlige ministeriers love. Jeg betragter nogenlunde denne gennemgang af lovene som en sådan udlugning, hvor man har været alle lovene igennem og har set, hvor der stod amtskommune og kommune. Så har man byttet om på ordene og flyttet nogle af opgaverne efter den kommunalaftale, der for længst er indgået. Så stort set er der vel ikke nogen større substansændring, som ikke følger af den kommunale aftale.

Det, jeg ved der har været lidt tvivl om, og som jeg går ud fra, at ministeren i hvert fald kan svare på i udvalget og måske i dag, er spørgsmålet om det her med, at lovforslaget ikke omfatter foreninger, hvis aktiver ikke overstiger 250.000 kr., samt foreninger af kommuner eller amtskommuner, som nu bliver ændret til, at »eller

amtskommuner« udgår. Så der er altså ikke noget med regioner. Ligger der noget i det?

Det er det eneste, vi vil spørge ministeren om. Ellers kan vi tilslutte os forslaget, som mere er af semantisk karakter.

Formanden:

Tak til fru Birthe Rønn Hornbech. Så er det hr. Magnus Heunicke som ordfører.

Magnus Heunicke (S):

I forlængelse af en kommunalreform vil der naturligvis også ske ændringer på Justitsministeriets område. Vi Socialdemokrater er positivt indstillet over for lovforslaget, og vi ser ændringerne som en helt naturlig del af afviklingen af vores nuværende amtskommuner og oprettelsen af de nye regioner. Så langt, så godt.

Fru Birthe Rønn Hornbech talte om, at det var en udlugning. Jeg ved ikke, hvilken form for lugejern, fru Birthe Rønn Hornbech har derhjemme, for det var en meget, meget kraftig udlugning, når det drejer sig om mulighederne for oprettelse af en regionsforening, som jeg også var inde på tidligere.

Jeg synes ikke, at svaret på Amtrådsforeningens hørings svar til lovforslagets § 10, nr. 4, er godt nok. Det handler om at give mulighed for, at de nye regioner også kan beslutte sig for at danne en forening, som vi kender det i dag fra Amtrådsforeningen og fra Kommunernes Landsforening.

Det er jo ingen hemmelighed, at Amtrådsforeningen allerede er i gang med at forberede en større overdragelsesforretning, hvor den nye forening naturligvis vil få en meget anderledes og meget mere afgrænset struktur. Spørgsmålet er altså: Hvorfor må en forening af regioner ikke få samme undtagelse fra fondsloven, som det i dag er tilfældet med foreningen af amter, altså Amtrådsforeningen?

Under den tekniske gennemgang fik jeg det indtryk af indenrigsministeren, at der ikke var nogen hindringer for, at regionerne kan danne en sådan forening. Det var faktisk min opfattelse, at det var noget, man forudså formentlig ville ske. Det er netop derfor, at jeg ikke forstår, hvorfor en mulig forening af regioner er taget ud af lovforslaget.

Hvis vi vil have velfungerende regioner, er vi nødt til at give dem mulighed for at danne en forening og betale kontingent til en sådan. Der er også ubesvarede spørgsmål, som fra hvilken af regionens tre kasser et sådant kontingent skal